Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător Guțan Vitalie)
Dosarul nr.2ai-23/24
2-22007647-02-2ai-16012024

D E C I Z I E

02 aprilie 2024 *****

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând cererea de apel declarată de avocatul Palma Serghei, în interesele S.R.L. „*****” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023, prin care a fost respinsă cererea introductivă înaintată de S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

La 19.01.2022 creditorul S.R.L. „*****” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 02.01.2019 între S.R.L. „*****” în calitate de împrumutător - creditor şi S.R.L. „*****” în calitate de împrumutat - debitor a fost încheiat Contractul de împrumut nr. 01/CA - CC/2019.

Susține că, conform pct. 1.1. al contractului, împrumutătorul a transmis conform contractului mijloace bănești în sumă de până la 4 144 043,75 lei, iar împrumutatul s-a obligat să restituie împrumutătorului suma de bani pană la scadența termenului contractului.

Conform pct. 2.4. al contractului, debitorul urma să plătească creditorului un comision pentru acordarea împrumutului în mărime de 2% din suma împrumutului primit la data acordării primei tranșe. Ceea ce constituia 82 880,88 lei.

Conform pct. 1.3. al contractului, pentru utilizarea împrumutului, debitorul plătește o
dobândă anuală în mărime de 12%, care urma a fi achitată lunar. În cazul în care debitorul nu achită ratele de împrumut, atunci urmează a-i fi calculată suplimentar 3% la rata care a devenit scadentă.

În conformitate cu pct. 2.3. al contractului, debitorul s-a obligat lunar să achite cel puțin 100 000,00 lei, începând cu data de 25 mai 2019.

În cazul neachitării ratelor stabilite, la suma scadentă, debitorului i se calculează o dobândă majorată cu 3%. Respectiv pentru restanțele acumulate, debitorul trebuia să achite dobânda contractuală în mărime de 15% anual la sumele care deja sunt scadente.

Menționează că, existența datoriei este confirmată prin:

1. Contractul de imprumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019;
2. Confirmarea din 02.01.2019;
3. Actul de verificare privind decontările reciproce din 02.01.2019;
4. Accord nr. 01 din 03.01.2019.

Toate actele fiind semnate şi ştampilate de către părţi.

Indică că, la data de 05.08.2020 S.R.L. „*****” a depus cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea dobânzii contractuale de la SRL ”*****” în mărime de 45 726,45 lei, pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA-CC/2019 din 02.01.2019.

Prin încheierea instanței din 06.08.2020, cauza a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, fiind stabilit termenul de 30 zile, din momentul recepționării cererii de chemare în judecată şi a încheierii instanței, întru prezentarea referinței şi copiilor de pe înscrisurile necesare.

Mai indică că, la data de 22.08.2020 pârâtul S.R.L. „*****” a recepţionat cererea de chemare în judecată cu anexele respective şi încheierea instanţei de judecată, însă nu a depus referință, nu a prezentat acte în susținerea eventualei poziţii şi nu a reacţionat în careva mod asupra pretențiilor formulate faţă de sine.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.11.2020 a fost admisă cererea de chemare în judecată şi a fost încasat de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” datoria la dobânda contractuală pentru perioada 01.06.2020 - 30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, în sumă totală de 45 726,45 lei și taxa de stat în mărime de 1 372 lei.

Afirmă că, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 01.12.2020 S.R.L. „*****” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.11.2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de apel, S.R.L. „*****” a invocat că nu a fost dovedită cu probe veridice şi suficiente transmiterea sumei împrumutului în mărime de 4 144 043,75 lei de către împrumutătorul S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****”.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău a considerat cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmînd a fi respinsă cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe.

Susține că faptul transmiterii mijloacelor financiare de la S.R.L. „*****” către S.R.L. „*****” este probat şi constituie un temei degrevat de probațiune pe motiv că a fost constatat printr-o hotărâre judecătorească, cât şi decizie judecătorească (sus-enumerată), iar faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată, sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Indică că, la data de 31.12.2021 datoria debitorului faţă de creditor în baza contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02 ianuarie 2019, constituia 4 144 043,75 lei datoria de bază, 82 880,88 lei comisionul de acordare, 738 826,56 lei dobânda contractuală şi 996 160,68 lei dobânda contractuală majorată la sumele expirate, în total 5 961 911,87 lei.

Solicită admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „*****”, admiterea și validarea creanțelor S.R.L. „*****” față de S.R.L. „*****”, care la data de 31.12.2021 constituie 6 273 346,09 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 21.01.2022 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”, fiind desemnat Cuculescu Corneliu în calitate de administrator provizoriu, cu instituirea perioadei de observație.

La data de 02.02.2022 reprezentantul debitorului S.R.L. „*****”, avocatul Bălănel Petru a înaintată referință la cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor.

În motivarea referinței a menționat că, procesul de insolvabilitate a fost inițiat fictiv, întrucât S.R.L. „*****” nu este debitorul S.R.L. „*****”, iar scopul intentării procesului de insolvabilitate este interesul personal al administratorului provizoriu Cuculescu Corneliu (tot el având şi calitatea de creditor) de a avea acces la contabilitatea societăţii şi actelor primare.

La depunerea cererii introductive de către S.R.L. „*****”, nu s-a făcut dovada existenţei temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate şi anume a temeiului general şi special, întreprinderea S.R.L. „*****” nefiind supraîndatorată, activând în regim normal şi efectuând în termen plăţile scadente faţă de contragenţi.

Susține că, după cum rezultă din analiza actelor anexate la cererea introductivă depusă de către S.R.L. „*****”, se pretinde şi întemeiază cerinţele în baza obligaţiilor pecuniare, pe care S.R.L. „*****” le înregistrează față de S.R.L. „*****”, rezultate din contractul de împrumut nr. 01/CA - C/2019 din 02.01.2019 şi actul de verificare a decontărilor reciproce din data de 02.01.2019.

Indică că, din conținutul cererii introductive constată că S.R.L. „*****” pretinde drepturi de creanţe chirografare faţă de S.R.L. „*****”, născute din presupusa neexecutare a obligaţiunilor de către S.R.L. „*****” în conformitate cu contractul de împrumut nr. 01/CA - C/2019 din 02.01.2019 în cuantum de 5 704 043,75 lei.

S.R.L. „*****” este persoana juridică afiliată cu administratorul autorizat Cuculescu Corneliu prin S.R.L. „CES Group” (al cărui unic fondator este Cuculescu Corneliu), cât şi prin administratorul S.R.L. „*****”, Andrei Todorv, cu care sunt cumnaţi.

Mai susține că, relaţiile economice între S.R.L. „*****” şi pretinsul debitor insolvabil S.R.L. „*****” sunt fictive. Totodată, creanțele înaintate spre validare de către S.R.L. „*****” în valoare totală de 5 704 043,75 lei, în mod vădit sunt artificiale.

Actele care se pretind a fi documente justificative din care izvorăsc creanțele presupusului creditor S.R.L. „*****” le consideră incerte și litigioase.

În susținerea argumentului formal al cererii introductive, lipsei certitudinii şi a caracterului litigios al creanţei pretinse, dar şi încălcării flagrante a unor cerinţe

expres prevăzute de lege, serveşte faptul că, contractul care se pretinde a fi unul de împrumut, precum şi actul de verificare a decontărilor reciproce între S.R.L. „*****” şi pretinsului debitor S.R.L. „*****”, semnat de către Cuculescu Corneliu, în calitate de administrator statuar, datat și semnat la data de 02.01.2019, nu întruneşte condiţiile contractului de împrumut.

Afirmă că, contractul unilateral prin care împrumutătorul transmite în proprietate împrumutatului o cantitate de lucruri fungibile şi consumptibile, cu obligaţia pentru împrumutat de a le restitui la scadenţă, se constată faptul că în cauza dedusă judecăţii, lipseşte un asemenea obiect, dat fiind faptul că S.R.L. „*****” nu a primit suma de 4 144 043,75 lei.

Contractul de împrumut fiind un contract real, obligaţia de restituire nu se poate naște atât timp cât bunul împrumutat nu a fost predat.

Dat fiind faptul că, S.R.L. „*****” nu a primit suma de 4 144 043,75 lei, contrar celor menționate în actele semnate, se constată în mod clar faptul că obiectul contractului de împrumut lipsește. Mai mult decât atât, la încheierea actelor contestate din 02 şi 03.01.2019, lipseşte consimţământul S.R.L. „*****” şi consimţământul S.R.L. „*****”, ori validitatea unui act juridic civil implică întrunirea cumulativă a condițiilor de fond şi de formă impuse de lege pentru încheierea lui valabilă, astfel încât neîndeplinirea unei singure condiţii atrage sancţiunea nulităţii.

Contractul de împrumut 01/CA-CC/2019 din 02.01.2019 nu a avut intenția de a produce careva efecte specifice contractului de împrumut, S.R.L. „*****” nu a transmis, iar S.R.L. „*****” nu a primit cu titlu de împrumut mijloace băneşti în mărime de 4 144 043,75 lei, de altfel nu a primit în nici un fel sume băneşti, fiind certă intenţia părţilor de a materializa o garanţie a S.R.L. „*****” asupra unor altor obligații distincte de cele deduse judecății, mascată prin intermediul unui contract de împrumut, ori de către aceasta din urmă nu pot fi prezentate probe în sensul menţionat - acte contabile şi alte înscrisuri care ar confirma cu certitudine executarea obligațiilor contractuale de transmitere a sumei de 4 144 043,75 lei către S.R.L. „*****”.

Atrage atenția instanței, că tot la data de 02.01.2019, între S.R.L. „*****”, S.R.L. „*****” și persoana fizică Olaru Corneliu a fost semnat contractul de cesiune a creanțelor CA-CC-OC, conform căruia datoria persoanei fizice Olaru Corneliu, formată în baza contractului de împrumut nr. 4/2015 din 30.12.2015, în sumă de 4 144 043,75 lei, care este aceeași sumă care stă la baza contractului de

împrumut 01/CA-CC/2019 din 02.01.2019, ultimului fiind calculate 82 880,88 lei comision de acordare, 738 826, 55 lei dobânda contractuală, 763 679,68 lei dobândă majorată, cheltuieli și sume care nu au și nu pot avea nici o justificare.

Mai indică că, potrivit pct. 1.1 din contract, ”împrumutătorul transmite în condiţiile prezentului contract în proprietate împrumutatului, mijloace băneşti în sumă de până la 4 144 043,75 lei, reieșind din mijloacele financiare disponibile, la discreția creditorului, iar împrumutatul se obligă să restituie împrumutătorului suma de bani, până la scadenţa termenului contractului”.

Potrivit pct. 2.1. al contractului, ”împrumutătorul se obligă să-i transmită împrumutatului mijloace bănești indicate la pct. 1.1. al prezentului contract, în tranșe, pe măsura existenței resurselor disponibile la împrumutător, în lei”.

Reiterează că, S.R.L. „*****” nu deține probe privind transmiterea sumei împrumutate către debitorul S.R.L. „*****”, conform punctului 2.1 din contract.

Menţionează că prevederile art. 17 alin. (1) din Legea contabilităţii nr. 113-XVI din 27.04.2007 stipulează că deţinerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de proveniență a acestora şi a faptelor economice fără documentarea şi reflectarea acestora în contabilitate se interzic, respectiv, absolut toate faptele juridice şi economice (transfer bănesc, acordare de împrumut, livrări, salariu, etc) petrecute între persoanele juridice, între persoanele juridice şi persoanele fizice se vor reflecta în evidenţa contabilă a întreprinderilor, ori sumele indicate mai sus nu se pot regăsi în evidenţa contabilă a S.R.L. „*****” ca fiind eliberate sau transferate către S.R.L. „*****”.

Faptul transmiterii sumelor de bani către S.R.L. „*****” nu a fost confirmat nici în sensul pct. 13 al Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, care arată că eliberarea numerarului din casele întreprinderilor se efectuează prin dispoziții de plată sau alte scripte întocmite în modul corespunzător (borderouri de plăţi, cereri de eliberare a numerarului, conturi etc.) cu aplicarea ştampilei cu atributele dispoziţiei de plată, ceea ce la caz S.R.L. „*****” nu poate prezenta.

Mai afirmă că, potrivit pct. 2.1. al contractului, ”împrumutătorul se obligă să-i transmită împrumutatului mijloace bănești indicate la pct. 1.1. al contractului, în tranșe, pe măsura existenţei resurselor disponibile la împrumutător, în lei”.

S.R.L. „*****” nu deţine probe privind transmiterea sumei împrumutate către debitorul S.R.L. „*****”, conform punctului 2.1 din contract.

Un aspect deosebit de important care urmează fie luat în considerație de către instanţă, şi care confirmă indubitabil lipsa oricăror datorii, este cel regăsit în încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 12-2i-78648-30112018, jud. V. Nicula, potrivit căreia procesul a fost încetat datorită faptului că de către S.R.L. „*****” au fost achitate toate datoriile, respectiv la data de 27 februarie 2019, S.R.L. „*****” nu avea nici un fel de creanță faţă de S.R.L. „*****”, la caz fiind prezentă autoritatea lucrului judecat.

Indică că, caracterul litigios al creanţei pretinse serveşte faptul că, conform certificatului contabil anexat, bazat pe actele de evidenţă contabilă, rulajele bancare ale pretinsului debitor S.R.L. „*****”, în coraport cu pretinsul contract de împrumut nr. 01/CA - C/2019 din 02.01.2019, S.R.L. „*****” nu se identifică în calitate de creditor al SRL ”*****”.

Pretinsele drepturi de creanţă ale S.R.L. „*****” comportă un caracter imprecis, nefiind exigibile şi lichide, care urmează a fi constate în instanţa de judecată ca fiind neîntemeiate şi pasibile de nulitate, astfel constituind obiect al litigiului de drept. Or, aceste pretinse drepturi de creanţă sunt litigioase şi nu pot fi confirmate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Menționează că, caracterul litigios al cererii este confirmat şi prin faptul că pe rolul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, se află în examinare cererea cu privire la constatarea nulităţii absolute contractului de împrumut nr. 01/CA - C/2019 din 02.01.2019, a actului de verificare și a contractului de cesiune a creanţelor menţionate în cererea introductivă şi prezentat referinţă.

Susține că, în lipsa unei hotărâri irevocabile ori a unui titlu executoriu care ar fi temeiul creanţei, având în vedere obiecţiile ridicate în privinţa calităţii creditorului şi temeinicii creanţei, este inadmisibilă admiterea cererii introductive, or o cerere introductivă susceptibilă de a fi admisă cu intentarea procesului de insolvabilitate urmează a fi întemeiată pe o creanţă certă, probată şi argumentată, fiind anexate probele unei astfel de creanţe, conform prevederilor art. 18, 20 din Legea insolvabilităţii.

Menționează că, nici hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru privind încasarea dobânzii contractuale în mărime de 45 726,45 lei, pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, nu poate servi ca temei de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Afirmă că, după cum rezultă din probele prezentate de către pârâtul/debitor S.R.L. „*****”, dar şi de către pretinsul creditor, administratorul autorizat

Cuculescu Corneliu a activat în funcţia de administrator statutar al S.R.L. „*****”, iar în perioada 02.01.2019 a semnat contractul de împrumut nr. 01/CA - C/2019 din 02.01.2019, a actului de verificare şi a contractului de cesiune a creanţelor menţionate S.R.L. „*****”, actului de verificare din aceiaşi data şi prin raportare la prevederile art. 63 alin. (5) din Legea insolvabilităţii, la soluţionarea chestiunii privind desemnarea administratorului provizoriu al S.R.L. „*****”, instanţa de judecată urma să ia în considerație acele circumstanţe de fapt care au survenit anterior datei de 21.01.2022, reieșind din considerentele, că la această etapă urma să verifice în ansamblu dacă candidatura propusă de S.R.L. „*****” la funcţia de administrator provizoriu al S.R.L. „*****” corespunde tuturor exigenţelor prevăzute de lege şi dacă administratorul Corneliu Olaru nu a admis anumite conflicte de interese în raport cu pârâtul/debitor S.R.L. „*****”, care ar afecta celeritatea şi buna desfăşurare în continuare a procesului de insolvabilitate faţă de aceasta din urmă.

Consideră că, candidatura administratorului autorizat Cuculescu Corneliu din start nu trebuia fi acceptată de către instanţa de insolvabilitate la soluţionarea chestiunii privind desemnarea acestuia în funcţia de administrator provizoriu al S.R.L. „*****”.

La 11.03.2022 administratorul provizoriu Cuculescu Corneliu a prezentat raportul privind executarea măsurilor de asigurare aplicate față de S.R.L. „*****”, în care a concluzionat că debitorul la situația curentă nu dispune de lichidități suficiente sau alte fonduri care ar acoperi integral creanțele creditorilor, fapt ce confirmă temeinicia cererii introductive și determină insolvabilitatea acesteia, propunând instanței intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „*****”.

La data de 14.11.2023, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul debitorului S.R.L. „*****”, avocatului Balanel Petru a înaintat referință suplimentară la cererea de intentare.

Suplimentar menționează că, anterior depunerii cererii introductive din 19.01.2022, tot S.R.L. „*****” la data 24.12.2021, a mai depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „*****”, prin care a solicitat admiterea spre examinare a cererii introductive, numirea în calitate de administrator pe perioada de observare a debitorului pe administratorul autorizat Cuculescu Corneliu.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 31.12.2021, (jud. N. Iordache) a fost restituită cererea depusă de creditorul S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „*****”.

La data de 06.01.2022 S.R.L. „*****” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 31.12.2021, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de fond cu restituirea la rejudecare a problemei soluţionate prin încheierea casată referitor la admiterea spre examinare a cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de societatea debitoare S.R.L. „*****”, care prin decizia Curţii de Apel Chişinău 2rci-46/21 din 17.05.2022, a fost admis cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Ulterior, la data de 06.01.2022, având la bază aceleaşi temeiuri de fapt şi de drept, S.R.L. „*****” a depus repetat în cancelareia Judecătoriei Chişinău, sediul Central cerere privind intentarea procesului de insolvabilitate, prin care a solicitat admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului S.R.L. „*****”, numirea în calitate de administrator pe perioada de observare a debitorului pe administratorul autorizat Cuculescu Corneliu.

Mai indică că, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 11.01.2022 a fost restituită cererea depusă de creditorul S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „*****”. S-a explicat creditorului S.R.L. „*****” că, restituirea cererii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri, dacă va lichida încălcările.

Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 11.01.2022, la 19.01.2022, S.R.L. „*****” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central, din 11.01.2022, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de fond cu restituirea spre rejudecare a problemei soluţionate prin încheierea casată referitor la admiterea spre examinare a cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de societatea debitoare S.R.L. „*****”, care prin decizia Curţii de Apel Chişinău 2rci-57/22 din 17.05.2022, a fost admis cu trimiterea cauzei la rejudecare. A doua cerere introductivă similară depusă de către S.R.L. „*****” a avut loc în cadrul dosarului nr. 2i-9/22 . O a treia cerere introductivă a fost depusă de către S.R.L. „*****” la data de 19.01.2022, care prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central a fost admisă spre examinare.

Afirmă că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-9/22 din 10.10.2022, s-a examinat cererea introductivă depusă de către S.R.L. „*****” privind insolvabilitatea S.R.L. „*****” şi s-a dispus respingerea cererii introductive depusă de creditorul S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „*****” cu anularea măsurilor de asigurare, aplicate prin încheierea instanţei de insolvabilitate a Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 03.06.2022, de admitere spre examinare a cererii introductive. Hotărârea nominalizată este definitivă, dar atacată la Curtea de Apel Chişinău.

Susține că, pe rolul Judecătoriei Chişinău, sediul Central şi Curţii de Apel Chişinău pe marginea cererii introductive depuse de către pretinsul creditor S.R.L. „*****” există în procedură mai multe pricini între aceleşi părţi, având aceleşi obiect - examinarea cererii introductive depuse în privinţa S.R.L. „*****”, precum şi o hotărâre judecătorească definitivă, prin care cererea introductivă între aceleaşi părţi s-a soluţionat în fond.

Indică că, respectiv, la mometul depunerii cererii introductive de către S.R.L. „*****” din data de 19.01.2022 şi emiterii încheierii de admitere în procedură, din 21.01.2022 dosar 2-22007647-12-2i-19012022-1, trebuiau respectate prevederile art. 170 alin. (1), lit. g) CPC. Prin ce se constată fiind necesar ca procesul iniţiat la cererea introductivă examinată de către judecătorul Judecătoriei Chişinău, d-ul Vitalie Guţan, să fie încetat.

S.R.L. „*****” invocă că pretinsul creditor S.R.L. „*****” s-a folosit cu rea-credinţă de drepturile procedurale stabilite la art. 61 din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care de la 31.12.2021 şi până la 19.01.2022, a depus trei cereri introductive similare între aceleaşi părţi cu aceeaşi obiect, or acesta cunoştea despre obligaţia de a întreprinde toate măsurile necesare procedurale, de a informa instanţele despre aceste litigii, fapt însă ignorat de acesta, prin ce calea de consecinţă se atentează la siguranţa raporturilor juridice şi a ordinii de drept.

În ce priveşte fondul, solicită respingerea cererii introductive depuse de către S.R.L. „*****” cu încasarea cheltuielilor de judecată din contul reclamantului.

Invocă că, procesul de insolvabilitate a fost iniţiat fictiv, întrucât S.R.L. „*****” nu este debitorul S.R.L. „*****”, iar scopul intentării procesului de insolvabilitate este interesul personal al administratorului provizoriu Cuculescu Corneliu (tot el având şi calitatea de creditor) de a avea acces la contabilitatea societăţii şi actelor primare. La depunerea cererii introductive de către S.R.L. „*****”, nu s-a făcut dovada existenţei temeiurilor de intentare a procesului de

insolvabilitate şi anume a temeiului general şi special, întreprinderea S.R.L. „*****” nefiind supraîndatorată, activând în regim normal şi efectuând în termen plăţile scadente faţă de contragenţi.

Poziţia instanţei de fond

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****” numărul de identificare de stat și codul fiscal 1012600024284, cu sediul: MD-2005, str. Albișoara, 38A, *****, Republica Moldova.

S-a refuzat în intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”, numărul de identificare de stat și codul fiscal 1012600024284.

S-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 21.01.2022.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023, la data de 10.11.2023 avocatul Palma Serghei, în interesele S.R.L. „*****” a declarat cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu pronuntarea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea introductivă și intentată insolvabilitatea față de S.R.L. „*****”.

Argumentele părţilor

În motivarea cererii de apel a indicat că, cu hotărârea judecătorească din 10.11.2023 nu este de acord, o consideră ilegală şi neîntemiată.

Conform art. 360 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă a RM, sînt în drept să declare apel părţile şi alţi participanţi.

Potrivit articolul 386 hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;
d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Potrivit articolul 387 se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; bl) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În ce priveşte primul argument al instanţei de fond precum că, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.11.2020 nu constituie un temei degrevat de probaţiune, aşa cum pretinde creditorul, indică apelantul că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 04.11.2020 a fost admisă cererea de chemare în judecată şi a fost încasat de la S.R.L. „.*****” în beneficiul S.R.L. „*****” datoria la dobânda contractuală pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, în sumă totală de 45 726,45 lei şi taxa de stat în mărime de 1 372 lei.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău la data de 15.04.2021, a emis Decizia judecătorească pe dosarul nr. 2ac-716/2020 prin care a respins apelul declarat de „*****” S.R.L. A menţinut hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 04.11.2020 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „*****” S.R.L. împotriva „*****” S.R.L. cu privire la încasarea dobînzii contractuale pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020 şi încasarea cheltuielilor de judecată. Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedura civila, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Ori odată ce instanţa de fond invocă precum că, hotărârea nu constituie un temei degrevat de probaţiune, oricare din părţi se aşteaptă ca cel puţin să îi fie explicat de unde instanţa de fond deduce aşa ceva. Ori o asemenea aberaţie, care nici nu este motivată este un know-how.

Consecvent apare întrebarea, care este raţionalitatea de a include în Codul de Procedură Civilă a RM a art. 123 alin. (2), atâta timp cât oricare judecător poate răsturna această degrevare subiectiv, fără a invoca nici o normă juridică şi nici un alt act.

Din explicaţiile instanţei, reiese că afirmaţia judecătorului (instanţei de fond) este mai presus ca art. 123 alin. (2) din Cod de procedură civilă a RM, şi ca alţi patru judecători care au emis două acte judecătoreşti şi anume hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 04.11.2020 şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 15.04.2021, pe dosarul nr. 2ac- 716/2020.

Judecătorul instanţei de fond subapreciază şi devalorizează munca celor patru judecători, a două acte judecătoreşti definitive şi irevocabile (hotărârea judecătorească din 04.11.2020 şi decizia judecătorească din 15.04.2021), precum şi a Codului de procedură civilă a RM (art. 123 alin. (2)), punând mai presus ca orice, propriile afirmaţii care nici nu sunt motivate sau explicate.

În ce priveşte al doilea argument al instanţei de fond precum că, instanţa apreciază critic această afirmaţie, instanţei nu-i este clar, nu a fost probat, nu constituie temei.... etc.

Indică apelantul că, în fiecare şedinţă care a avut loc instanţei i-a fost explicat destul de detaliat circumstanţele cauzei.

Potrivit art. 28 alin. (2) al Legii insolvabilităţii, în cel mult 10 zile de la primirea copiei de pe cererea introductivă, debitorul prezintă instanţei de insolvabilitate o referinţă la cererea introductivă, prin care contestă sau recunoaşte existenţa stării de insolvabilitate. În referinţă debitorul poate răsturna prezumţia incapacităţii de plată prin prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligaţiile pecuniare sau că există o acţiune civilă în legătură cu această obligaţie, intentată până la depunerea cererii introductive, ori că obligaţia poate fi stinsă prin compensare cu o obligaţie într-un cuantum egal sau mai mare.

Prin urmare, unicele temeiuri care avea dreptul să le invoce debitorul şi instanţa de insolvabilitate să le accepte ca întemeiate, constituie faptul că: prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligaţiile pecuniare La materialele dosarului nu se atestă nici o probă care să demonstreze că debitorul a executat obligaţiile pecuniare. Debitorul nu a stins datoria acumulată. Există o acţiune civilă în legătură cu această obligaţie, intentată până la depunerea cererii introductive. Debitorul nu a prezentat probe că există o acţiune civilă în legătură cu această obligaţie, intentată până la depunerea cererii introductive. Ori toate actele prezentate de debitor sunt cu o dâtă calendaristică după depunerea cererii introductive.

Cererea introductivă a fost înregistrată la data de 06.01.2022 ora 10.37, pe când probele anexate la referinţă se atestă că este depusă o cerere de chemare în judecată la data de 22.02.2022, după data înregistrării cererii introductive.

Obligaţia poate fi stinsă prin compensare cu o obligaţie într-un cuantum egal sau mai mare.

Indică apelantul că, în prezentul raport juridic nu există vreo obligaţie care să poată fi stinsă prin compensare.

În referinţa debitorului cât şi în explicaţiile date de acesta nu a fost invocat nici un temei din cele sus-invocate.

Mai mult ca atât, creditorul a explicat că la data de 02.01.2019 între S.R.L. „*****” în calitate de Împrumutător/Creditor şi S.R.L. „*****” în calitate de Împrumutat/Debitor, a fost încheiat Contractul de împrumut nr. 01/CA - CC/2019.

Conform pct. 1.1. al contractului, împrumutătorul a transmis conform contractului mijloace băneşti în sumă de până la 4 144 043,75 lei (patru milioane una sută patruzeci şi patru mii patruzeci şi trei, 75 lei) MDL, iar împrumutatul s-a obligat să restituie împrumutâtorului suma de bani până la scadenţa termenului contractului.

Conform pct. 2.4. al contractului, debitorul urma să plătească creditorului un comision pentru acordarea împrumutului în mărime de 2% din suma împrumutului primit la data acordării primei tranşe. Ceea ce constituia 82 880,88 lei.

Conform pct. 1.3. al contractului, pentru utilizarea împrumutului, debitorul plăteşte o dobândă anuală în mărime de 12 %, care urma a fi achitată lunar. în cazul în care debitorul nu achită ratele de împrumut, atunci urmează a-i fi calculată suplimentar 3 % la rata care a devenit scadentă.

În conformitate cu pct. 2.3. al contractului, debitorul s-a obligat lunar să achite cel puţin 100 000,00 lei, începând cu data de 25.05.2019.

În cazul neachitării ratelor stabilite, la suma scadentă, debitorului i se calculează o dobândă majorată cu 3%. Respectiv pentru restanţele acumulate, debitorul trebuia să achite dobânda contractuală în mărime de 15% anual la sumele care deja sunt scadente.

Faptul existenţei împrumutului se confirmă prin următoarele acte juridice:

1. Contractul de împrumut nr. 01 /CA - CC/2019 din 02.01.2019;
2. Confirmarea din 02.01.2019;
3. Actul de verificare privind decontările reciproce din 02.01.2019;
4. Accord nr. 01 din 03.01.2019.

- Toate actele fiind semnate şi ştampilate de către părţi.

La data dc 09.12.2021, datoria debitorului faţă de creditor în baza Contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, constituia 4 144 043,75 lei datoria de bază, 82 880,88 lei comisionul de acordare, 738 826,56 lei dobânda contractuală şi 957 413,86 lei dobânda contractuală majorată la sumele expirate, în total 5 923 165,05 lei.

Având în vedere că s-a constatat că debitorul nu achită datoria, dobânda contractuală acumulată și comisionul de acordare, înregistrând la data de 09.12.2021 o restanţă faţă de creditor în mărime de 4 144 043,75 lei datoria de bază, 82 880,88 lei comisionul de acordare, 738 826,56 lei dobânda contractuală si 957 413,86 lei dobânda contractuală majorată la sumele expirate, în total 5 923 165,05 lei.

Toate actele fiind semnate şi ştampilate de către părţi, inclusiv nemijlocit de către apelant.

Potrivit art. 210 alin. (1) Cod civil al RM, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Legislaţia civilă stabileşte expres că este suficientă încheierea actelor în formă scrisă, dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 lei.

Indică apelantul că, în contractul de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019 şi anume la punctul 2.2. al contractului este indicat expres că data de acordare a împrumutului se consideră data întocmirii contractului, adică data de 02.01.2019, constituie data acordării împrumutului.

Această poziţie este susţinută şi prin punctul 1.1. al Contractului, care stipulează expres că disponibilul de mijloace financiare de care dispune S.R.L. „*****” şi pe care îl transmite este suma de 4 144 043,75 lei, altă sumă nefiind disponibilă.

Suprapunând aceste două puncte contractuale deduce că împrumutătorul a avut disponibil şi a transmis suma de 4 144 043,75 lei, pe care S.R.L. „*****” le-a primit.

În vederea probării netemeinicii aberaţiilor invocate de către apelant, face trimitere şi la următorul act juridic, care probează faptul că apelantul a primit şi datorează creditorului suma de 4 144 043,75 lei, şi anume Confirmarea din 02.01.2019 unde la punctul 1 este scris expres că S.R.L. „*****”, IDNO

1012600024284 la data de 02.01.2019 are o datorie faţă de S.R.L. „*****”, IDNO1015600008890 în baza contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019 în mărime de 4 144 043,75 lei.

Ori, debitorul nu era să semneze un asemenea act dacă nu era să primească suma de bani, debitorul nu a invocat ilegalitatea, sau netemeinicia unui asemenea act. Acesta a tăcut, a ascuns existenţa lui şi nici nu face referire la el în cererea de apel pe care a formulat.

Următorul document care demonstrează faptul că, S.R.L. „*****” a primit suma de bani şi are obligaţia de a o restitui împrumutul, este Actul de verificare a decontărilor reciproce din data de 02.01.2019, unde este stipulat expres că la 02.01.2019, contragentul S.R.L. „*****” inregistreaza o datorie fata de contragentul S.R.L. „*****” în sumă de 5 704 043,75 lei (dintre care 4 144 043,75 lei, este împrumutul datorat).

Potrivit Regulamentului privind inventarierea, aprobat de Ministerul Finanţelor, ordinului Ministerului de Finanţe nr.60 din 29.05.2012, la punctul 72 prevede că soldurile efective ale creanţelor şi datoriilor trebuie să fie confirmate prin extrase de conturi INV-9 “Extras de cont” (Anexa 13) şi/sau acte de verificare a decontărilor reciproce. Extrasul de cont se întocmeşte şi se remite entităţilor pentru confirmare. Entităţile care primesc extrasele de cont sînt obligate să confirme soldul creanţei/datoriei şi să comunice obiecţiile lor, respectiv debitorul S.R.L. „*****” a primit actul de verificare a decontărilor reciproce, a confirmat existenţa datoriei, a semnat, a ştampilat actul şi cel mai important că până la ziua de astăzi nici o obiecţie nu a invocat.

În continuarea argumentelor că S.R.L. „*****” a primit suma de bani menţionată şi urmează a fi restituită de către acesta constituie Acordul nr. 01 din 03.01.2019, unde în textul lui, la fiecare punct este menţionată noţiunea de Tranzacţie.

Astfel, la punctul 2 al tranzacţiei este menţionat că S.R.L. „*****” are o datorie faţă de S.R.L. „*****” în sumă de 5 704 043,75 lei, în baza contractului de vînzare-cumpărare nr. 1 CA-CC din 28.12.2018, a Contractului de cesiune a creanţei nr. CA-CC-OC din 02.01.2019 şi a Contractului de împrumut nR. 01 /CA - CC/2019 din 02.01.2019.

La punctul 3 al tranzacţiei este menţionat că, S.R.L. „*****” se obligă să achite în beneficiul S.R.L. „*****” suma de 5 704 043,75 lei, pînă la data de 25.09.2020, conform prevederilor contractul de vînzare-cumpărare Nr. 1 CA-CC

din 28 decembrie 2018 şi a Contractului de împrumut NR. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019.

Punctul 4 al tranzacţiei, S.R.L. „*****” declară că nu are careva pretenţii materiale, juridice, morale, civile, penale, administrative şi nu i-a fost cauzate careva daune materiale, fizice sau psihice, sau considerabile de către S.R.L. „*****”.

Punctul 7 al tranzacţiei, Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

Astfel, potrivit art. 1333 alin. (1) Cod civil al RM, Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

Prin urmare, atât timp cât este o tranzacţie şi atât în tranzacţie cât şi în art. 1333 Cod civil al RM este scris expres că tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat, apelantul nu mai este în drept să invoce aberaţia precum că, acesta nu a primit suma de bani.

La momentul actual, există 4 (patru) acte juridice care confirmă că debitorul S.R.L. „*****” a primit suma împrumutului şi are obligaţia de a o restitui.

Debitorul nu a prezentat şi nu a făcut trimitere nici la o probă care să demonstreze contrariul, precum că acesta nu a primit suma de bani.

La întrebarea, care a fost necesitatea de a întocmi atâtea documente, relatează instanţei de apel ca la semnarea contractului de împrumut, creditorul a bănuit că debitorul va fi unul de rea-credinţă şi la scadenţa contractului şi a ratelor, debitorul se va eschiva prin toate metodele posibile şi imposibile de la executarea contractului şi a clauzelor contractuale. Considerent din care şi au fost întocmite un şir de acte care să probeze că debitorul a primit banii şi are obligaţia să-i restituie. Debitorul a refuzat să ofere alte garanţii în vederea executării contractului de împrumut.

Conform art. 8 alin. (1) şi alin. (2) Cod Civil al RM, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte si din alte acte juridice.

Conform art. 194 Cod Civil al RM, Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile.

Conform art. 196 alin. (3) Cod Civil al RM, Actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi.

Conform art. 512 alin. (1) Cod Civil al RM, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Suplimentar menționează că la Capitolul VII, secţiunile 1-4 din Codul civil al RM, este prevăzută modalitatea de stingere a obligaţiilor şi anume prin: executare, consemnare, compensare, confuziune, remitere de datorie, imposibilitatea fortuită de executare, decesul sau lichidarea persoanei juridice şi novaţia.

Debitorul nu a stins obligaţia nici prin una din modalităţile enumerate. Considerent din care nu este eliberat sau scutit de la executarea contractului de împrumut.

Reiterează că faptul transmiterii mijloacelor financiare de la S.R.L. „*****” către S.R.L. „*****” este probat şi constituie un temei degrevat de probaţiune pe motiv că a fost constatat prin o hotărâre judecătorească cât şi decizie judecătorească (sus-cnumerată), iar faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţa specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.11.2020 a fost admisă cererea de chemare în judecată şi a fost încasat de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” datoria la dobânda contractuală pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, în sumă totală de 45 726.45 lei şi taxa de stat în mărime de 1 372 lei.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău la data de 15.04.2021, a emis Decizia judecătorească pe dosarul nr. 2ac-716/2020 prin care a respins apelul declarat de S.R.L. „*****”. A menţinut hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Geptru) din 04.11.2020 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” cu privire la încasarea dobînzii contractuale pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020 şi încasarea cheltuielilor de judecată. Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedura civila, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa

care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 04.11.2020 a fost admisă cererea de chemare în judecată şi a fost încasat de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” datoria la dobânda contractuală pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, în sumă totală de 45 726.45 lei şi taxa de stat în mărime de 1 372 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţe, la data de 01.12.2020 S.R.L. „*****” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 04.11.2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii.

În motivarea cererii de apel, S.R.L. „*****” a indicat că nu a fost dovedită cu probe veridice şi suficiente transmiterea sumei împrumutului în mărime de 4 144 043,75 lei de către împrumutătorul S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****”.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău a considerat cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmînd a fi respinsă cu menţinerea hotărârii primei instanţe, din următoarele motive.

Fiind investită cu judecarea pricinii în fond, prima instanţă a concluzionat asupra temeiniciei acţiunii şi a dispus încasarea de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” datoria la dobânda contractuală pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, în sumă totală de 45 726,45 lei şi taxa de stat în mărime de 1 372 lei.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău la data de 15.04.2021, a emis decizia judecătorească pe dosarul nr. 2ac-716/2020 prin care a respins apelul declarat de S.R.L. „*****”. A menţinut hotărârea instanței de fond.

Invocând prevederile art. 123 din Codul de procedură civilă, indică apelantul că, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

În ce priveşte al treilea argument al instanţei de fond precum că, potrivit raportului din 11.04.2022, efectuat de către S.A. „CONTOFIX” S.R.L. pe marginea încasărilor de mijloace băneşti de către S.R.L. „*****” de la S.R.L. „*****”, se evidenţiază că, prin analiza informaţiilor financiar-contabile, analiza extraselor bancare şi a registrelor de casă, nu au fost identificate încasări de mijloace băneşti în conturile bancare şi în casieria S.R.L. „*****” de la S.R.L. „*****” pe perioada 02.01.2019-20.01.2022 (f.d. 36-41, voi. II).

Argumentul sus-invocat şi utilizat de instanţa de fond ca un temei forte, constituie o aberaţie totală, ori instanţa de fond nici nu a făcut cunoştinţă cu conţinutul acestuia.

În cazul în care, instanţa de fond era să facă cunoştinţă cu conţinutul raportului nr. 1/PC din 11.04.2022, efectuat de către S.A. „CONTOFIX” S.R.L., era să constate că acesta nu are nici o valoare juridică sau materială, fapt menţionat expres în raport.

Însuşi S.A. „CONTOFIX” S.R.L. menţionează în raport că nu poartă nici o responsabilitate pentru corectitudinea celor invocate în raportul său.

Mai mult ca atât, S.A. „CONTOFIX” S.R.L. menţionează expres că, raportul dat nu constituie un raport de audit sau o revizuire aşa cum prevede legislaţia în vigoare.

Instanţa de fond, nici nu a examinat conţinutul raportului, dar din contra a reiterat aberaţiile invocate de debitor, care nu sunt întemeiat în drept sau în fapt.

Potrivit art. 9 alin. (1) Cod de procedură civilă a RM, instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Potrivit art. 26 alin. (l)-(4) Cod de procedură civilă a RM, (1) procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii si egalităţii părţilor în drepturile procedurale. (2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-si formula, argumenta si dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei. (3) Instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei. (4) Egalitatea

părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Instanţa de fond în cazul din speţă nu a ţinut cont nici de practica judiciară stabilită de ani de zile, inclusiv de Curtea Supremă de Justiţie şi de Plenul Curţii Supreme de Justiţie, expusă în Hotărârea cu privire la practica judiciară prin prisma Legii insolvabilităţii.

Pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi aceasta presupune obligaţia instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Cu toate că potrivit Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie, nr. 2 din 24.03.2014, care , în scopul unificării practici judiciare, indică expres ca nu este obligatorie probare stării de insolvabilitate prin hotărâri irevocabile, pe marginea acestui argument instanţa de insolvabilitate nu s-a expus.

Mai mult ca atât, în cazul dat, consideră apelantul că există o hotărâre judecătorească irevocabilă (neexecutată) şi anume Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău la data de 15.04.2021, a emis Decizia judecătorească pe dosarul nr. 2ac-716/2020 prin care a respins apelul declarat de S.R.L. „*****”. A menţinut hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 04.11.2020 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „*****” împotriva S.R.L. „*****” cu privire la încasarea dobînzii contractuale pentru perioada 01.06.2020-30.06.2020 şi încasarea cheltuielilor de judecată. Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Termenul declarării apelului

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeaşi lege, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Potrivit materialelor cauzei, hotărîrea contestată cu apel a fost pronunţată la data de 10.11.2023 și la aceeași data a fost depusă cererea de apel. Prin urmare, Colegiul civil constată că, apelul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilităţii.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material şi procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău consideră că cererea de apel înaintată de avocatul Palma Serghei, în interesele S.R.L. „*****” urmează a fi respinsă cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 373 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

Colegiul civil constată că, la data de 19.01.2022 creditorul S.R.L. „*****” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 21.01.2022 a fost admisă spre examinare cererea introductivă înaintată de creditorul S.R.L. „*****”, fiind instituită perioada de observație, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Cuculescu Corneliu, deținătorul autorizației nr. 27 din 14.01.2015.

Din materialele cauzei rezultă că, creditorul S.R.L. „*****” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”, invocând deținerea unei creanțe certe față de ultima în sumă totală de 6 273 346 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****” numărul de identificare de stat și codul fiscal 1012600024284, cu sediul: MD-2005, str. Albișoara, 38A, *****, Republica Moldova. S-a refuzat în intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”, numărul de identificare de stat și codul fiscal 1012600024284. S-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 21.01.2022.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Conform art. 10 din Legea insolvabilităţii, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

În conformitate cu art. 18 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate şi îşi poate argumenta creanţele şi temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Urmare a analizei circumstanțiale a cauzei deduse judecării în raport cu cadrul legal relevant, Colegiul civil atestă că la caz, instanţa de insolvabilitate just și întemeiat a conchis întru respingerea cererii introductive înaintată de S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „*****”, or creditorul deponent al cererii introductive S.R.L. „*****” nu deţine o creanţă certă faţă de S.R.L. „*****” şi respectiv, nu poate demonstra că are un interes legitim pentru intentarea procesului de insolvabilitate, aşa cum prevede norma articolului 18 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Materialele cauzei atestă că, creditorul S.R.L. „*****” a invocat în susținerea cererii introductive înaintată față de debitorul S.R.L. „*****” faptul că deține o creanță față de ultimul, iar temeiul apariției acestei creanțe îl constituie contractul de împrumut nr. 01/CA-CC/2019 din 02.01.2019 și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04.11.2020, invocând faptul că, la 02.01.2019 între S.R.L. „*****” în calitate de creditor și S.R.L. „*****” în calitate de debitor a fost încheiat contractul identificat.

Colegiul civil atestă că, potrivit pct. 1.1. al contractului indicat, împrumutătorul a transmis conform contractului mijloace băneşti în sumă de până la 4 144 043,75 lei, iar împrumutatul s-a obligat să restituie împrumutătorului suma de bani până la scadența termenului contractului.

Potrivit pct. 2.4. al contractului, debitorul urma să plătească creditorului un comision pentru acordarea împrumutului în mărime de 2% din suma împrumutului primit la data acordării primei tranşe. Ceea ce constituia 82 880,88 lei.

Potrivit pct. 1.3. al contractului, pentru utilizarea împrumutului, debitorul plăteşte o dobândă anuală în mărime de 12 %, care urma a fi achitată lunar. În cazul în care debitorul nu achită ratele de împrumut, atunci urmează a-i fi calculată suplimentar 3 %, la rata care a devenit scadentă.

Iar potrivit pct. 2.3. al contractului, debitorul s-a obligat lunar să achite cel puţin 100 000 lei, începând cu data de 25.05.2019. În cazul neachitării ratelor stabilite, la suma scadentă, debitorului i se calculează o dobândă majorată cu 3%. Respectiv, pentru restanţele acumulate, debitorul trebuia să achite dobânda contractuală în mărime de 15% anual la sumele care deja sunt scadente.

Potrivit art. 11 alin. (2) din Legea insolvabilităţii, la determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul: a) mărimea obligaţiilor pecuniare, inclusiv suma restanţei la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor şi la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobînda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligaţiilor la bugetul public naţional prevăzute de lege.

Întru justificarea creanței pretense, creditorul a menționat că existența datoriei este confirmată prin:

1. Contractul de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019;
2. Confirmarea din 02.01.2019;
3. Actul de verificare privind decontările reciproce din 02.01.2019;

4. Acordul nr. 01 din 03.01.2019.

Totodată, a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.11.2020, a fost admisă cererea de chemare în judecată şi a fost încasat de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” datoria la dobânda contractuală pentru perioada 01.06.2020 - 30.06.2020, conform contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, în sumă totală de 45 726,45 lei și taxa de stat în mărime de 1 372 lei, hotărâre menținută de către instanța de apel.

Consideră creditorul că, faptul transmiterii mijloacelor financiare de la S.R.L. „*****” către .R.L. „*****” este probat şi constituie un temei degrevat de probațiune pe motiv că a fost constatat printr-o hotărâre judecătorească, cât şi decizie judecătorească, iar faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată, sunt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Din materialele cauzei se atestă că, atît din clauzele contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, cît și din conținutul hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04.11.2020 nu se confirmă faptul acordării efective a împrumutului, considerent din care, instanța de fond just a reținut că argumentele invocate de creditor, la caz, nu constituie un temei degrevat de probațiune, așa cum pretinde ultimul.

Totodată, atît confirmarea din 02.01.2019, prin care S.R.L. „*****” confirmă că la 02.01.2019 are o datorie față de S.R.L. „*****” în baza contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019, cît și actul de verificare din aceeași dată, care atestă datoria totală a S.R.L. „*****” față de S.R.L. „*****” de 5 704 043,75 lei, cu mențiunea „rucinaia operația” din 02.01.2019, nu probează transmiterea efectivă a sumei de 4 144 043,75 lei.

Din probele administrate la materialele cauzei, se reține faptul că, Acordul nr. 1 din 03.01.2019, atestă încheierea unei tranzacții, în scopul soluționării amiabile a chestiunii ce privește încasarea de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” a datoriei în mărime de 5 704 043,75 lei, formată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 CA-CC din 28.12.2018, a contractului de cesiune a creanței nr. CA-CC-OC din 02.01.2019 și a contractului de împrumut nr. 01/CA - CC/2019 din 02.01.2019.

La data de 02.01.2019 între S.R.L. „*****” în calitate de cedent, S.R.L.

„*****” în calitate de cesionar și Olaru Corneliu în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de cesiune a creanței CA-CC-OC, potrivit căruia S.R.L. „*****” a transmis către S.R.L. „*****” cu titlu oneros, drepturile de creanță în mărime de 4 144 043,75 lei deținute față de Olaru Corneliu în temeiul contractului de împrumut nr. 4/2015 din 30.12.2015 iar potrivit pct. III.2 a contractului menționat, cesiunea de creanțe care are loc prin prezentul contract, se realizează la valoarea de 4 144 043,75 lei.

În cazul de față, Colegiul civil atestă că, contrar prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității, creditorul S.R.L. „*****” înaintând cerere introductivă în privința intentării procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****” nu și-a argumentat corespunzător interesul legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și nu și-a argumentat creanța și temeiul de intentare a procesului de insolvabilitate, or la caz, după cum just și întemeiat a reținut instanța de fond, creanța invocată de creditorul S.R.L. „*****” nu poate fi reținută drept una certă și exigibilă având în vedere că probe întru confirmarea faptului transmiterii efective a mijloacelor bănești pretinse în sumă de 4 144 043,75 lei cu titlu de împrumut contractual nu au fost prezentate atît la etapa examinării cauzei în instanța de fond, cît și la examinarea cauzei în ordine de apel.

Subsecvent, în contradictoriu cu argumentele invocate de apelant în cererea de apel declarată privitor la reglementările art. 123 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil notează că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2023 nr.2ai-377/22, instanța de apel a respins cererea de apel declarat de S.R.L. „*****” și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.10.2022 prin care a fost respinsă cererea introductivă înaintată de S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „*****”, fiind constatat la caz că, „ potrivit raportului de audit nr. 1/PC din 11.04.2022, prezentat de către reprezentantul întreprinderii debitoare, petrecut de către societatea de audit „Contofix” S.R.L. pe marginea încasărilor de mijloace bănești de către „*****” S.R.L. de la „*****” S.R.L., se evidențiază că, prin analiza informaţiilor financiar-contabile, analiza extraselor bancare și a registrelor de casă nu au fost identificate încasări de mijloace băneşti în conturile bancare şi în casieria „*****” S.R.L. IDNO 1012600024284 de la „*****” S.R.L., IDNO 1015600008890, pe perioada 02.01.2019-20.01.2022.

Mai mult, conform certificatului contabil prezentat de reprezentantul debitorului, bazat pe actele de evidenţă contabilă, rulajele bancare ale pretinsului

debitor „*****” S.R.L., în coraport cu pretinsul contract de împrumut nr. 01/CA-CC/2019 din 02.01.2019, „*****” S.R.L., nu s-a identificat în calitate de creditor al „***** S.R.L.

Respectiv, Colegiul civil atestă că, creanţa înaintată de „*****” S.R.L. faţă de „*****” S.R.L. este una incertă, or însăși din contractul de împrumut din 02.01.2019 urmează că, împrumutătorul transmite mijloace bănești în sumă de pînă la 4 144 043,75 lei reieșind din mijloacele financiare disponibile, care însă a fost suma disponibilă și modul de transmitere a acesteia nu a fost probat” (f.d. 71-84 Vol. II).

Mai mult, prin aceiași decizie indicată supra, Colegiul civil a analizat relevanța hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04.11.2020 menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15.04.2021, fiind respinse alegațiile apelantului S.R.L. „*****” cu referire la ultima, din considerent că prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 04.11.2020, din contul S.R.L.„*****” în beneficiul S.R.L. „*****” a fost încasată dobînda contractuală în sumă de 45726,45 lei conform contractului de împrumut din 02.01.2019, iar obiectul prezentului litigiu nu constituie încasarea dobînzilor și a datoriei contractuale, prevederile art. 123 din Codul de procedură civilă nefiind aplicare în sensul invocat la caz.

Contextual, Colegiul civil atestă că, la data de 22.02.2022 Olaru Corneliu a depus la Judecătoria Chişinău (sediul Centru) acțiune împotriva S.R.L. „*****”, „S.R.L. „*****” și S.R.L. „Ces Grup”, solicitând declararea nulității contractului de împrumut nr. 01/CA-CC/2019 din 02.01.2019, semnat între S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****” și a tuturor actelor accesorii acestuia; actului de verificare privind decontările reciproce între „S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****”, la data de 02.01.2019; actului de confirmare a datoriei din 02.01.2019, semnat între „S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****”; acordului nr. 01 din 03.01.2019, semnat între S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****”; contractului de cesiune a creanței CA-CC-OC din 02.01.2019 și anexei nr. 1 și nulitatea contractului de împrumut nr. 4/2015 din 30.12.2015.

La această etapă, Colegiul civil conchide că, instanța de insolvabilitate just si întemeiat a concluzionat întru respingerea cererii introductive înaintate de către S.R.L. „*****”, or se atestă cu certitudine că, între părţi persistă un litigiu de drept asupra creanţei solicitate de creditor, astfel aceasta nu este certă, exigentă şi temeinică pentru a stabili insolvenţa debitorului.

Colegiul civil reține că, la caz sunt incidente concluziile instanței de fond, potrivit cărora, procedura de insolvabilitate nu soluționează litigii de drept în accepțiunea procedurilor contencioase, iar adresarea în procedura de insolvabilitate nu trebuie să urmărească soluționarea sau satisfacerea unei pretenții material-juridice, astfel, a conchis că caracterului cert și exigibil al creanțelor invocate, este viciat, ceea ce în consecință afectează și interesul legitim al creditorului la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor.

Colegiul civil notează că, contrar prevederilor art. 10 alin. (1)-(3) din Legea insolvabilităţii, creditorul nu a probat și nu a demonstrat instanței de insolvabilitate nici temeiul general și nici temeiul special de intentare a procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

Concomitent, creanțele deținute de către creditori și care nu sunt executate de către debitor reieșind din aflarea acestuia în incapacitate de plată sau supraîndatorare, pentru a determina intentarea procesului de insolvabilitate, urmează să întrunească în mod cumulativ următoarele criterii: fiecare creanță în parte să fie certă, lichidă și exigibilă. Caracterul cert al creanței presupune că, aceasta este fermă, existenţa ei nu dă naștere la discuții, asupra ei nu este conturat un litigiu; este lichidă în cazul în care are cuantumul determinat; şi este exigibilă dacă a ajuns la scadență.

În acest context legal, Colegiul civil consideră că, până la examinarea existenței/lipsei temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate, urmează a fi constatat dacă creanțele pe care este întemeiată cererea introductivă sunt certe, lichide și exigibile.

Analizând creanţa creditorului S.R.L. „*****”, în mod special înscrisurile care probează deținerea creanței invocate asupra debitorului S.R.L. „*****” în privința căruia au fost întreprinse măsuri prealabile de exercitare, determină instanța să aprecieze că, S.R.L. „*****”, beneficiază de opțiunea reală să-şi exercite oricând drepturile de creditor prin înaintarea unei acțiunii în instanța de drept comun privind recuperarea datoriei ce o invocă față de întreprinderea debitoare.

Din această perspectivă rezultă că, nu sunt condiții care să indice în privința aflării S.R.L. „*****” în incapacitate de plată și/sau supraîndatorare.

Prin urmare, Colegiul civil constată că instanța de insolvabilitate întemeiat a conchis că circumstanțele enunțate sunt susceptibile să indice în privința caracterului litigios al creanței creditorului, așa cum existența sa, este contestată

direct în cadrul litigiului aflat pe rolul instanței de drept comun, intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de Olaru Corneliu la data de 22.02.2022 și care vizează temeiul apariției creanțelor invocat în prezentul litigiul de către potențialul creditor S.R.L. „*****” în privința S.R.L. „*****”.

Astfel, Colegiul civil concluzionează că, contrar sarcinii probațiunii ce i se incubă prin prisma art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 coroborat la prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, creditorul nu a argumentat convingător deținerea unui interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului, precum nici nu a argumentat caracterul cert al creanțelor înaintate.

Prin urmare, Colegiul civil conchide că, instanța de insolvabilitate just și întemeiat a concluzionat întru respingerea ca neîntemeiată a cererii introductive înaintată de S.R.L. „*****” cu privire la intentarea procesului în privința S.R.L. „*****”, or în speţă, s-a constatat existenţa unui litigiu de drept, pe marginea temeiului apariției creanței pretinse către data depunerii cererii introductive a creditorului în ceea ce privește exigibilitatea și lichiditatea creanței, inclusiv în partea ce ține de confirmarea creanței creditorului, pendinte pe rolul instanțelor de judecată.

Totodată, instanţa de insolvabilitate drept consecinţă a respingerii cererii introductive, întemeiat a dispus și anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea instanței de insolvabilitate a Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 21.01.2022.

Art. 6 al CEDO garantează participanţilor dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de art.6 al Convenţiei este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale şi patrimoniale ale unui subiect de drept, în cadrul procedurilor interne şi care urmează a fi realizate cu respectarea imperativă a unor garanţii, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul Convenţiei.

Curtea a statuat că textul art.6 al Convenţiei obligă instanţele să-şi argumenteze deciziile luate. Această obligaţie nu poate fi înţeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părţilor procesului. Obligaţia de motivare a deciziilor variază în funcţie de natura acestora. „O instanţă nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justiţiabil. Totuşi, dacă o observaţie era esenţială pentru soluţionarea cauzei (în situaţia în care ar fi fost acceptată de către tribunal) şi a fost prezentată de părţi

întru susţinerea poziţiei lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească" (Hiro Bălani vs Spania nr. 1021/2001 din 28.03.2003).

Atît practica judiciară, cît şi doctrina națională, precum și prevederile C.E.D.O. sunt unanime în acceptarea faptului că, pentru ca o hotărâre judecătorească să fie motivată, în sensul dispoziţiilor art. 240 CPC, este necesar ca judecătorul să motiveze soluţia dată fiecărui capăt de cerere, iar nu să răspundă separat diferitelor argumente ale părților cu care sprijină acest capăt de cerere. Motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esenţă, de conţinut, aceasta urmînd a fi clară, concisă şi concretă.

Totodată, Colegiul civil menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai şi alţii contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

La caz, instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanţele pricinii, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei şi întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cererea introductivă înaintată S.R.L. „*****" cu privire la intentarea procesului în privința S.R.L. „*****", or în speţă, s-a constatat existenţa unui litigiu de drept, pe marginea temeiului apariției creanței invocate, către data depunerii cererii introductive a creditorului în ceea ce privește temeiul apariției creanței pretinse de către S.R.L. „*****", față de S.R.L. „*****", inclusiv în partea ce ține de confirmarea creanței creditorului, pendinte pe rolul instanțelor de judecată.

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că, instanţa de insolvabilitate a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunţând o hotărîre legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Palma Serghei, în interesul S.R.L. „*****" şi de a menţine hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023, prin care a fost respinsă cererea introductivă înaintată de S.R.L. „*****" privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L.

„*****”.

În conformitate cu art.385 lit. (a), art. 389, art. 390 CPC, ***Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Palma Serghei, în interesele S.R.L. „*****”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.11.2023 prin care a fost respinsă cererea introductivă înaintată de S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „*****”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov